

Neser Dona aneb opera pro každého

Ač se to zdá neuvěřitelné, zažili včera diváci světovou premiéru. Poprvé byla v rámci divadelních žní uvedena opera. A to navíc ne jen tak ledajaká, ale mafiánská z dob zmrzlinové prohibice. S inscenací *Il congelatore - Zmrazovač* přijelo Kočovské divadlo Ad Hoc.

Opera složená ze známých operních árií si hned od počátku získala diváky na svou stranu. Skvělé a vtipné texty Jana Duchky dokázali členové souboru skvostně zapít. Klára Šidlová, která si střihla *Královnu noci*, se stala rázem královnou večera.

Soubor se zároveň doprovázel na hudební nástroje, což občas přinášelo mírné zmatky a občasná zdržení. Jako ve správné opeře nechyběly ani titulky, které včera ne úplně vždy správně seděly, ale vzhledem k závěrečnému nekonečnému potlesku bylo jasné, že tyto drobné chyby diváci hercům hned odpustili.

Abyste byli žně správně skandální, museli jsme na drobné nepřesnosti přeci jen upozornit a věnovat souboru jako dárek učebnici hudební výchovy pro druhý ročník, aby mohl ještě trochu potrénovat.

Ať si kdo chce, říká co chce

Miroslav Foltýn
Představení se mi velice líbilo. Ač opera, tak to bylo velmi aktuální, zejména texty. Myslím si, že je inscenace hodně na zamýšlení. Mladý soubor mě úžasně bavil a bylo vidět, že i je to baví. Myslím si, že i diváci si zaslouží pochvalu, protože úžasně reagovali a spolupřivývořili atmosféru. Takže bezvadně a smekám před organizátory žní.

Míla Koubová
Jsou to borci. Umí si hrát a jsou to skvělí hudebníci. Mají smysl pro humor, cit pro jazyk, jsou hraví a výborní.

Růžena Beníšková
Nádherné, nádherné, nádherné, nádherné a pořád jenom nádherné. Bylo to výborné, jsem spokojená, nadšená a tleskám.

Jana Lhotská
Krásné, jsem nadšená, moc se mi to líbilo. Arie byly báječné, odpočinula jsem si, zasmála jsem se. Úchvatné.

Ondra Beníšek (Il let)
Moc se mi to líbilo. Bylo to zajímavé. Jenom ten název mi nesepl, z čeho se vzal. Jinak moc hezké, líbilo se mi to.

Dneska nám malinko padal řemínek

Rozhovor s Lukášem Habancem (dirigent a hateman Everest) a Zdeňkem Melínem (Pivello)

Vy jste na naší přehlídce úplně poprvé, jak se vám u nás líbí?
Lukáš: Musím říct, že jsme se tu setkali se skvělým personálem, s obsluhou světla a zvuku. S pánem, který nás měl na starosti (*Jiří Tříška*), máme výbornou zkušenost, to není v každém kulturním domě samozřejmostí.
Zdeněk: Stejně tak není samozřejmostí dobrá akustika. Opera je na dobré podmínky náročná. Vždy, když někdy přijedeme, se děsíme, jaké to bude. Když jsme si tu vyzkoušeli zvuk, tak jsme byli nadšení, že se nám bude dobře hrát.

Představíte nám váš soubor?
L: Náš soubor má momentálně jedenáct členů, vznikl asi před šesti lety, kdy jsme zjistili, že se rádi vidíme. Dříve jsme se potkávali na akcích pro mládež, na kterých se trochu dělalo divadlo, a protože už nás tam nechtěli pouštět, že už jsme staří a my se přesto chtěli setkávat dál, tak jediná vstupenka na tyto akce byla přivést tam nějakou vlastní hru. Shodou okolností jsme se zároveň právě z těch akcí znali s Klárou, která je ředitelkou soukromé hudební školy. Má pod sebou děti z celého Zlína a pořádá pro ně hudební letní tábory. My jsme se jí pro ně hodili, a protože jsme kamarádi, tak jsme na to kývli. Zjistili jsme, že se během čtrnácti dnů dá s těmi dětmi něco udělat. Když jsme si pak chtěli spolu něco zahrát, zjistili jsme, že je nás málo a museli jsme si vypůjčit z rodinných příslušníků a kamarádů, kteří zpívají nebo na něco hrají. Naše představení byla již od začátku vždy postavená na hudbě, činohru jsme nikdy nedělali. Dnes náš soubor hraje operu *Il congelatore* asi jako vrchol našeho snažení. To už byl cílený, cílevědomý projekt, kdy jsme si řekli, pojďme na tom začít pracovat, máme na to rok. Což se dřív nestávalo.

Kdo je Jan Duchek?
Z: To se ptáte toho pravého, protože já ho znám nejdéle. My jsme spolu chodili už do první třídy a už tehdy vynikal bystrostí a intelektem. My jsme spolu soupeřili, kdo umí lépe číst a dokonce si pamatují, že on v první třídě v matematice opravil paní učitelku a celá třída z toho byla užaslá. Tenhle člověk mě dokáže přivést v úžas dodnes. Je to náš kamarád, skvělý autor skvělých textů, je to náš šéf a je vtipný, že je to právník. Scénář a libreto napsal právě on.

Dneska nám malinko padal řemínek

Pokračování

Kdo se podílel na výběru hudby?

L: Byli jsme asi tři. Honza chtěl dělat operu, měl vymyšlené některé frky, které tam chtěl prosadit. Já jsem chtěl operu dělat, protože miluji hudbu a protože mě ta hudba přitahovala a strašně mě bavila představa, že si ji zahrajeme v partě deseti lidí na nástroje, které ovládáme. A pak tam byl Jirka Vedral (*Don*), který má také rád operu, miluje hudbu a hubě rozumí. V tomto složení jsme vybírali to nejlepší ze světové opery, takový top dvacet, který by se mohl líbit. Přemýšleli jsme, jakou situaci by mohly vystihnout a jakým způsobem příběh za pomoci těchto hitů odvyprávět.

Vy jste tedy převážně hudebníci?

L: Není to úplně pravda. Někteří z nás skutečně studují vysokoškolské obory na svůj nástroj. Máme tam dva houslisty, pár muzikologů, pár pedagogů a další členové jsou lidé, kteří mají prostě jen rádi hudbu a dotáhli to na úroveň, že je ta hudba poslouchá a je pro ně prostředkem, jak se vyjádřit.

Vy jste z různých měst, jakým způsobem jste zkoušeli?

Z: Převážně korespondenčním. Když jsme se rozhodli, že zkusíme operu, Lukáš připravil aranž prvních skladby opery, což je sbor Židů z Nabucca, jak připlouvají imigranti do USA. To jsme nacvičili, zjistili jsme, že nás to baví a že nám to snad i jde. Tudíž že chceme a budeme v započaté práci pokračovat. Honza dopisoval postupně texty, Lukáš doaranžovával postupně hudbu. To jsme si postupně posílali. Jelikož je většina z nás uhnížděna v Brně a okolí, tak zkoušky byly Brně na JAMU, kde nám půjčili místnost a tam jsme vždy strávili víkend a zkoušeli. Dohromady jsme měli tak pět, šest hudebních zkoušek a jeden týden jsme zkoušeli hereckou akci.

L: Je potřeba říct, že jsme to docvičovali i po premiéře během několika repríz, které následovaly. A při osmé repríze už jsme byli spokojeni, že takhle nějak jsme si to představovali.

Byli jste nějak operně hlasově školeni?

L: Nebyli. Většina z nás má za sebou takové ty běžné pěvecké zkušenosti jako je dětský sbor, chrámový sbor, popř. máme pedagogické vzdělání, při kterém bylo potřeba se nějak hlasově vzdělávat. Nikdo z nás ale nikdy nestudoval operní zpěv.

U představitelky Algidy mi tato informace přišla úplně neuvěřitelná.

L: Ta se skutečně operním zpěvem zabývala jen v rámci školy. Je pravda, že k opeře směřovala. Ve hře *Il congelatore* chtěla mít nějakou hodně pěknou árii. Získala Královnu noci, kterou jsme nemuseli ani moc transponovat. Ve většině případů se s hudbou muselo trochu hnout, abychom to uzpívali. Ale u Kláry to nebylo nutné.

Za celou dobu, co sleduji amatérské divadlo, jsem se nikdy nesesetkala se souborem, který by dělal operu. Co vy?

Z: My také ne. Myslím si, že takhle drzý je málokdo.

L: Například divadlo Husa na provázku si vzalo Rusalku, která je prošípaná mnoha hity, které každý pozná. Oni skutečně vzali ty nejlepší a zazpívali je svým neškoleným hlasem. Dlouho mi to leželo v hlavě, a když jsme se rozhodli pro operu, tak mě napadlo přesně tohle. Vzít ty pěkné fláky, které znají i diváci, kteří operu jinak neposlouchají.

Připravujete něco nového?

L: Nepřipravujeme. Slibili jsme zájemcům o naše představení v různých městech, že každý měsíc jeden víkend budeme hrát, ale i tak je to pro nás vyčerpávající. Natož abychom se potkávali i jiný víkend a něco trénovali. Kromě toho to také dost často drhne na té tvůrčí složce, jelikož nemáme zatím žádný materiál. Honza možná něco píše do duplíku, možná se s tím každou chvíli vytasí.

Z: On si chce ale asi taky chvíli odpočinout, protože dlouho před tím jen chrlil. Tohle je totiž naše šestá hra a on každý rok přišel s něčím novým. To je pořádný nápor, vymyslet každý rok něco takhle

komplexního a zajímavého. Je rád, že opera má úspěch.

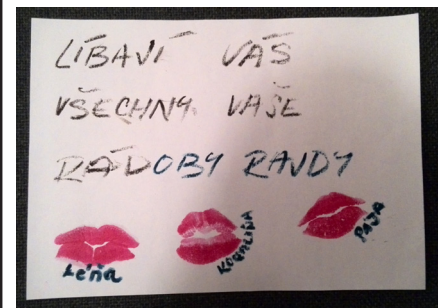
L: Ale přemýšlíme, že bychom možná něco staršího zrecyklovali, nechali to nabobtnat a zkusili se přiblížit tomu, kam jsme se dostali s operou.

Jak jste spokojeni s dnešním představením?

L: Mám-li být upřímný, tak z těch třidvaceti hudebních kousků ani jeden nebyl tak, jak by měl být. Asi jsme se hůř soustředili a po dlouhé pauze, kdy jsme se neviděli a kdy jsme to nehráli, jsme byli rádi, že to uhrájeme. Těch věcí, na které člověk musí na jevišti pamatovat, je opravdu hodně. Stávalo se, že jsme neměli dobré nástupy, dobrá ukončování. Možná, že někdo to třeba úplně neslyšel, ale mě to dráždí do té míry, že sedím u nástroje, mám se soustředit na svou hru, pak tam slyším tu drobnou chybičku, rozhodí mě to a sám udělám tři velké chyby, které jsou nakonec fakt slyšet. Tak to mě osobně třeba na dnešním představení velmi mrzí.

Z: Já jsem zase měl pocit, že představení umí lépe odsýpat, že nám malinko padal řemínek.

Skandální odhalení

Jsem nucen se ohradit na bulvární a lživou informaci z posledních Žňovin. Nějaký pisálek a bulvární fotograf v jedné osobě zveřejnil fotografii zulíbaného milostného dopisu s popiskem, že se jedná o dárek pro mě, tedy moderátora večera od Rádobyrajad z Rádobydivadla Klapů. Jak si jistě všichni na konci následujícího představení všimli, dopis jsem předal skutečným adresátům - tedy mužské části divadelního souboru Ty-já-tr/Hroboso. Nutno dodat, že ani Ty-já-tr/Hrobosáci nezapomněli na své kolegy, kteří po nich následující den měli obsadit divadelní prostory našeho kulturního domu a také jim nechali dárek. Nikoliv však milostný... Štěpán Malast

Žňoviny pro vás připravují:

Sdružení KLAS

Zdenička a Míra Nyklíčkoví
Štěpán Malast, Jan Valta

KLAS - sdružení občanů
pro podporu ochotnického divadla

Z ověřených zdrojů se k nám dostala zpráva, že 28. 10. v 03:45 byly v restauraci Na záchodcích v Klášterci nad Ohří položeny základy sociálního hnutí mystického maskulinismu. Hnutí bude usilovat o vysvobození mužů ze zažitých rolí, kvůli kterým trpí především ženy.

Ať si kdo chce, říká co chce

Daneček Beníšek (9 let)

Docela dobré. Akorát se tam skoro pořád zpívalo, to mě trošku naštválo, že jsem si to tak neužil.

Martina Bartušková-Elisová

Tohle asi dlouho nic nepřebije. Moje první setkání s operou, jsem z toho ještě paf.

Víta Hlaváč

Od tohoto žánru jsem vůbec nevěděl, co mám čekat, ale po prvních pěti minutách jsem věděl, že jsem udělal dobře. Bylo to úplně elektrizující, uchvacující, super.

Tereza Beníšková

Mně se to moc líbilo. Měla jsem z toho radost a obdivuji, jak herci dobře hráli a zpívali. A mám radost, že není zmrzlinová prohibice.

Petr Šlégr

Ta vaše přehlídka je úžasná tím, že to

graduje. Nevěřil bych, že to, co jsem dnes viděl, ještě před smrtí zažiji. Na stará kolena se ve mně spojily všechny zážitky ze Státní opery, z Národního a Stavovského divadla, kam jsem na všechny tyto opery chodil. Ale tady to bylo lepší. Úžasná nadsázka, vtip, výborné pěvecké výkony, skvělí herci. Opravdu nádherný šok. Navíc jsem se výborně zasmál, což se také nestává úplně často. Díky za to, že taková představení vybíráte.

Zdeňka Nyklíčková

Já jsem si dnešní představení užila jen na půl, protože jsem musela po celou dobu držet souboru palce. Na úspěchu tohoto kusu mi velmi záleželo. Když jsem si všimla, že trochu vázne tempo, muzikant úplně netrefil akord nebo jsou určité technické zádrhele, začala jsem se modlit, aby vše dobře dopadlo a aby se to divákům líbilo. Naštěstí reakce diváků byly skvělé a výborně se bavili. No jo, ale díky mému modlení mi unikly některé oblíbené vtipky. Propásala jsem hru pistolí na triangl!